

AKIKRE büszkéek vagyunk...

Balázs Gabriella elvtársnő a Dohánygyár szociálpolitikai felölőse. Balázs elvtársnő nagy gondokkal és szaktudással szervezte meg a betegápolást és ennek köszönhető, hogy ezen a vonalon a Dohánygyár az első helyen áll. Minél orvosanhallgató, az üzem orvosa mellett végzi munkáját. Fizikai dolgozóként szeretettel, odaadással dolgozik és látja el tanácsokkal a munkások felgyógyulásuk érdekében. Balázs elvtársnő tagja a Magyar Dolgozók Pártjának. Nem elégszik meg azonban eddig elért ideológiai tudásával, hanem tovább képezi magát. Haladófokú személyné jár, hogy tudását még jobban fejlessze.

Balázs elvtársnő becsületesen végzett munkája jutalmául dolgozóitársai szeretetében részesül. Az ünnepélyes szakszervezeti napon Balázs elvtársnő öntudatos munkája elismerésért Kiváló Munkás jelvényt kaptak. Ugyanakkor 300 forint pénzdíjazást is kapott.

Balázs elvtársnő megígérte, hogy munkáját ezután is becsületesen és öntudatosan végzi, hogy méltó legyen a Kiváló Munkás jelvény viselésére, a magyar dolgozók életszínvonalának tagjaként továbbra is jó példát járjon elől.

Kószó Ferenc elvtárs a deszki gépállomás első élmunkásjelöltje a gépállomás megalakulása első napjától kezdve dolgozik Deszken.

Az előtti 14 évig dolgozott a Récei uradalomban, mint gépész. Rossz érzéssel gondolt vissza ezekre a napokra Kószó elvtárs. Mint mondja, a gépállomás létesítésével kezdődött az élete, mert a többi csak szenvedés és nyomor volt.

Ezt az új életet a gépállomás létesítése óta jó munkával igyekezik meghálálni népi demokráciának. A természetben a legszébb eredményt, a sztálini munkafelajánlás idején érte el. Egy-maga 200 hold mélyszántást végzett el Sztálin elvtárs születésnapjára. Ezt a felajánlást tisztelettel, 245 holdra teljesítette. Ugyanez idő alatt 1100 kiló benzint és 45 kiló kőolajat takarított meg.

Ez a kiváló eredmény járult hozzá a legjobban, hogy ma Kószó elvtárs élmunkásjelölt lehet. A deszki gépállomáson, de ugyanúgy Nagyszeged valamennyi gépállomásának dolgozója büszkéek Kószó elvtársra, aki nemcsak a deszki gépállomás, hanem az összes nagyszegedi gépállomások élmunkásjelöltje is.

Lenin elvtárs tanítása mellett tettek hitet Szeged dolgozói

Emlékkünnepség a szegedi Nemzeti Színházban

Zárófolyósi megfűlt szombaton délután a szegedi Nemzeti Színház ünnepi feldíszített színpadán. Szeged dolgozóinak óriási tömegben vonultak fel, hogy résztvegyenek a Magyar Dolgozók Pártja nagyszegedi Pártbizottsága és a Magyar-Szovjet Társaság szegedi fiókára által rendezett Lenin emlékkünnepségen. A város munkásai, de a környék falvainak, tanfolyásközpontjainak dolgozó parasztjai is a néphez há értelemiségi dolgozók is megjelentek az ünnepségen. Megjelentésükkel is a Lenin elvtárs és a nagy Szovjetunió, valamint vezére: Sztálin elvtárs iránti hűbús szeretetüket fejezték ki. De ezt fejezték ki a nagyszámú megjelent ifjúmunkások is mozgalmi dalokkal az ünnepség megkezdése előtt.

A színpad függönyén, hatalmas fehér betűk hirdették a nagy Lenin orkép fölött: „Lenin élt, Lenin él, Lenin élni fog”. A vörös drapériák előtt a Bartók Béla énekkórus a Dohánygyár és az egyetemi dolgozók énekkara állott.

Az ünnepség a Szovjet Himnusz elneklésével kezdődött, majd az énekkar a lenini gyászindulót énekelte el. Ezután Kószó Gyula, a Nemzeti Színház tagja „Sztálin esküjét” mondta el.

Ezután Ries István elvtárs, igazságügyminiszter mondott ünnepi beszédet.

1924. január 22-ére virradó éjszaka összegyűlt a Bolsevik Párt Központi Bizottságának plénuma. Január 22-én a Központi Bizottság a Párthoz és az összes dolgozókhöz fordult. Hírül adta Lenin halálát. A jelentésben ez állt:

„Január 22-én befejezte életét a nagy Lenin elvtárs, meghalt az az ember, aki a bolsevik Pártunkat alapította, évről-évre építette és súlyos csapásokat mért az elnyomó cártizmusra. Edzette a Pártot, megvédte számos harcban a munkásosztályt árulói, a felemasok, az ingadozók, a renegátok ellen. Meghalt az az ember, aki nek vezetése alatt a bolsevikok megintathatatlanságát a harcban mentek 1905-ben. Akkor visszavonultak ugyan, de a reakció idején újra támadtak, az első so-

rokban álltak az önkényuralom ellen, szét tudták zúzni és le tudták leplezni, meg tudták dönteni a mensevikiek, esszerek szellemi uralmát. Meghalt az az ember, akinek harcos vezetése alatt Pártunk puskaporfüstől körülvéve erős kézzel tűzte ki az egész országban október vörös zászlaját és szilárdan megalapította a volt cári Oroszországban a dolgozók uralmát. Meghalt a kommunista internacionálé megalapítója, a világkommunizmus vezére, a nemzetközi proletáriátus szeretettje és büszkesége, a munkásdiktatúra feje Oroszországban.”

De szelleme örökre bevéssződik a munkásosztály lelkébe és nyomába lépett a „mai Leninünk”. Sztálin elvtárs, aki továbbra is fokozta a kérelhetetlen harcot a munkásosztály ellenségeivel szemben — mondotta Ries elvtárs. — Ennek a gigászi harcnak a nyomán kapta meg a mi népünk is függetlenségét és önállóságát, amelyet továbbra is a hatalmas Szovjetunió védelmez az imperialista támadókkal szemben.

A mi népünknek a Szovjetunióhoz való hűsége egyet je-

lent a Sztálin elvtárs iránti hűséggel. Ezt bebizonyítottuk egy hónappal ezelőtt az egész haladó emberiség előtt, amikor Lenin műve nagy folytatójának, a nemzetközi békétábor vezetőjének, Sztálin elvtársnak a 70. születésnapját ünnepeltük.

Mi, magyar kommunisták — fejezte be beszédét Ries elvtárs, — mérhetetlen hálával és szeretettel gondolunk arra ezen a napon, hogy a világproletáriátus vezéreinek, Lenin és Sztálin elvtársak hadseregéhez tartozhatunk. Büszkén és hálattal szívvel gondolunk arra, hogy ránk hárult az a történelmi feladat, hogy a magunk országában győzelemre vigyük a Szovjetunió olálatán, a magyar munkásosztály, a szocializmus ügyét. Büszkéek vagyunk arra, hogy Pártunkat Lenin és Sztálin legjobb magyar tanítványai, Rákosi elvtárs vezeti.

Ries elvtárs beszédét a hallgatóság lelkes tapsai szakították félbe. Szünni nem akaró jelenés követte Sztálin, Rákosi elvtársak nevéit.

„Lobogj, te Lenini zászló” énekelte ezután a közel kétszáztagú énekkar, majd a „Dal a munkáról” című indulót énekeltek el. ezután Váradi Áramka, Majakovszkij a „Pátról” című versét szavalta el.

A műsor további részében a Rendőrszolgálat munkásindulóját játszott, majd Csajkovszkij műveiből adtak elő részleteket.

A zenekar és az énekkar meglevenítette azokat a szovjet dalokat, amelyeket a hős vörös katonák a Nagy Októberi Szocialista Forradalom idején énekeltek. Az emlékkünnepség az Internacionálé elneklésével ért véget.

TELEN IS DOLGOZNAK A SZEGEDI KÖMŰVESEK, mert alkalmazzák a szovjet építészeti munkamódszereit

HAZÁNKBAN ma már nem szezonjellegű az építőipar. Új módon dolgoznak már az építkezéseknél, átvéve a szovjet építészeti munkamódszereit. A szegedi Magasépítési NV köművesei is megszakítás nélkül, gyors ütemben folytatják az építkezéseket — a tél folyamán.

MIT TANULTAK a szegedi Magasépítési NV dolgozói a szovjet építészettől? Az álszektikai, nyugati ultramodern építészeti irányzat elhagyásán túl átvették és egyes építkezéseknél

alkalmazták a gyorsfalrakási módszert, melyet a jövőben fokozottabb mértékben kihasználhatnak. Használják a betonkavics melegtítő készüléket, így nem fagy meg a habarcs. A másik módszer: nádpallóval veszik körül a magasodó falakat és fűtést alkalmaznak, kis mennyiségben koksztot égetnek el. Ezzel „meleg levegőt varázsolnak” elő és a köművesek minden zavaró körülmény nélkül rakhatják a habarcsot a falra, a habarcs kötése biztos. A szükséges „koks-

kosarak” az épületek belső fűtéséhez rendelkezésre állanak.

ÉRDEKES eljárás az is, amikor nagy nyomás alatt gőzt préselnek az elkészítendő anyagra. A rövid eljárással „gőzölt betont” készítenek. Használják ezenkívül az építkezéseknél anyagszállító felvonót és ahol lehet, a függőzések helyett a szovjet rendszert alkalmazzák. Mindezekkel csökken az építőipar önköltsége, gyorsabb ütemben haladhat az építkezés.

BOLDOGSÁG

Rimovecz Márta, a szegedi távolsági telefonközpont csoportvezetője. Neki is átadták az élmunkásjelvényt, mint sok más szegedi dolgozónak, mert kiérdemelte a munkájával.

— Szép az életünk, mindig új és új örömeinket kapunk — mondja Rimovecz Márta s gondolt a szovjet katonákra, akik elhőzták a szabadságunkat, a Pártra, aki megteremtette az új örömeink lehetőségét.

„Inter”központ. Kapcsolószekrények sorakoznak egymás mellett, homlokfalukon szüntelenül felvillannak az apró jelzőlámpák. Ha a rózsaszínű lámpa fénye gyul ki, — hívják a központot, ha a lámpa zöldszíne — a hívott szám jelenkezik.

— Bejelentő... halló, jegyzet... Halló, halló, Szegedi Kender, Budapest jelentkezett, tessék beszélni... Textilkombinát? Budapestről keresik a számat...

Es fűrge ujjak perccenként helyezik el a kapcsolódugókat, megteremtődik a kapcsolatok Szeged és az ország minden része

között. Győzelmi jelentéseket továbbítanak a drótok: „a szegedi villanytelep brigádja a hivózt határidő előtt egy héttel befejezte két fali villamosítását. Csóti József szegedi vasesztérgályos, sztáhanovista új gépet készített.”

A perccnyi szünetben az egyik „inter” ezt mondja: „nekünk is tovább kell csökkenteni a seletet, Csóti elvtárs példát mutat.”

Rimovecz elvtársnő irányítja a távolsági telefonközpontban a munkát. Ő az „inter” Szabadságbrigád vezetője. Amikor szükséges, maga is odaül a kapcsolószekrényhez és segít, hogy a leggyorsabb legyen a munka.

A brigád célkitűzéseit már nagygyűlésben megvalósította. A lehetőségekhez mérten a leg hamarabb „behozzák” a hívott számokat. Ezt bizonyítja a kifüggesztett grafikon emlékező vonala is. Rimovecz elvtársnő a legjobb munkát végezte, azért kapta jutalmul az ezüst csillagot is. De nemcsak a kapcsolóábrákban állja meg a helyét, hanem a pártmunkában is, — amé azt jelenti, hogy munká-

ideje letelte után tovább dolgozik a nép érdekében.

— Most megbecsülük a munkát — mondja Rimovecz Márta — és jutalmazzuk. A múltban a központban is más volt a munka. Nem volt célja. Most értelmet kapott, mert mienk az ország, a jövő. Mi együtt a munkásokkal vadjuk a békét, alakítjuk szebbé életünket.

— A kitüntetés... Nagyon boldog voltam, mikor megkaptam. Akkor éreztem hasonlót, amikor felvettek a Pártra. Tudom, hogy a jelvény kötelez és én méltó leszek hozzá.

Azután elmondja még azt is, hogy a népi demokrácia állította a távolsági telefonközpont élére, hogy tanul, „mert forradalmi elmélet nélkül nincs forradalmi gyakorlat.”

A zöld, rózsaszínű jelzőlámpák sorra villognak. Mellettek nagyon boldog ember: Rimovecz Márta ül. A munkaverseny iradát hívja és jelenti: „Egy százalékkal újból sikerült megjavítani a munkát.”

(morvay)

PÁRTÉLET

A Szegedi Kender pártbizalmiának munkájáról

„Az alapszervezeteken belül a párttagok közötti politikai és felvilágosító munka feljavítására, a párttagok megismerése, a pártmunkába való bekapcsolása és a tagdíjfizetés rendszeressége érdekében az alapszervezet tagjai tízes csoportokat képeznek, melyek élén pártbizalmiak állnak” — mondja pártunk szervezeti szabályzata. Mindez világosan körvonalazza a pártbizalmiak feladatait és egyúttal kitűnik belőle az is, hogy a pártbizalmiak igen fontos szerepet töltenek be alapszervezeteinkben. Ők azok, akik munkájukkal átfogják az alapszervezet tagságát, ők képezik az alapszervezet gerincét. Világos tehát, hogy a pártbizalmiaknak a legjobb, legöntudatosabb párttagokból kell kikerülniök, élen kell járniök, mert ők irányítanak és sokban tőlük függ a tízes csoportjukba beosztott elvtársak munkája, fejlődése. Ha alapszervezeteink munkáját megvizsgáljuk, láthatjuk, hogy a tízesbizalmiak jó munkája nyomán erősödik a pártszervezet, fokozódik a termelés.

A Szegedi Kenderfonó üzemi pártszervezetének egyik tízesbizalmiája Bárdoczki András elvtárs is.

— Már régen végzem munkámat, mint pártbizalmi, tudatában vagyok megbízatásom fontosságának s ez mindig jobb és jobb munkára serkentett — mondja Bárdoczki elvtárs. Tudom, hogy mint pártbizalmi csak akkor végezhetek jó munkát, ha mindelemelőtt fejlesztem politikai tudásomat és igyekszem elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanításait. Ez különben minden párttagnak kötelessége, amint azt a szervezeti szabályzat is előírja. Természetes a hozzám beosztott tíz elvtárs tanulását is figyelemmel kísérnem. Megnézem, milyen könyveket olvasnak, olvasásuk rendszeresen a pártajót, hogyan veszik ki részüket az oktatási munkából. A jó felvilágosító munkának mindig megvan az eredménye. Például az öt éves tervvel kapcsolatos agitációs munkában, amelyet az esztendő között végeztünk, a természetben igen szép eredményt értünk el. Addig 110 százalékot teljesítettünk, ma már 130—140 százalék az átlagos teljesítményünk.

— Amióta visszatértem a pártiskoláról, még fokozottabban érvelem és lendülettel végzem tízes csoportvezetői teendőmet — mondja Pribék Tibor elvtárs, élmunkás. Az iskolán felvértetem magam a marxista-leninista elmélettel és most tudásom gyümölcsöztetem. A nagyobb elméleti felkészültség hozzásegített ahhoz, hogy minőségileg is jobb agitációs munkát tudok végezni és szorosabban fűztem kapcsolataimat dolgozóitársaimmal. Így sikerült elérni, hogy üzemenkben egy újabb brigád alakult és növekedett az egyéni versenyzők száma is. Nemcsak a hozzám beosztott elvtársakkal foglalkozom, hanem a pártönkivűliekkel is. A felvilágosító munka folytán ők is megértik a Párt célkitűzéseit és ennek nyomán megjavult a munkához való viszonyuk.

A hozzám beosztott elvtársakkal sokat foglalkozom. Meglátogatom őket lakásukon, hogy megismerjem családi életüket is. Figyelemmel kísérem, hogyan fejlesztik elméleti tudásukat, rendszeresen fizetik-e tagdíjukat és hogyan viszonyulnak a Párthoz. Nagyon fontos feladattal bíztak meg bennünket pártbizalmiakat. Azzal, hogy nevezzük azokat, akik még nem eléggé fejlettek, a Pártot erősítsük és méginkább fejlesszük életszínvonalukat. Nekünk pártbizalmiaknak kell magunkkal ragadni az egész tagságot, Pártunk célkitűzéseinek megvalósításáért. Jelenleg az a legfontosabb feladatunk, hogy hozzásegítsük az elvtársakat elméleti tudásuk fokozásához, növeljük a termelékenységüket, fejlesszük a versenymozgalmat s ezáltal is hozzájáruljunk öt éves tervünk sikeres megvalósításához.

Ismerd meg a szovjet embereket életét, kulturáját, Lépi a Magyar—Szovjet Társaságba.